

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

k návrhu zákona, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu a některé další zákony.

I. Obecná část

Návrh zákona transponuje některé směrnice ES v oblasti služeb na finančním trhu.

Kromě transpozice práva ES upravuje návrh zákona také některé změny v zákonu o podnikání na kapitálovém trhu, jejichž potřeba se projevila v prvních měsících účinnosti tohoto nového zákona a také v rámci procesu směřujícímu k vytvoření centrálního depozitáře cenných papírů, jehož vznik zákon o podnikání na kapitálovém trhu předpokládá.

1. Zhodnocení platného právního stavu

Návrh zákona se týká oblasti dosud upravené těmito právními předpisy, které nabyly účinnosti dne 1. 5. 2004 a které implementovaly v té době platné právo ES:

- 1) zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu (dále jen „**ZPKT**“),
- 2) zákon č. 257/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o podnikání na kapitálovém trhu, zákona o kolektivním investování a zákona o dluhopisech,
- 3) vyhláška č. 263/2004 Sb., o minimálních náležitostech prospektu cenného papíru a užšího prospektu cenného papíru.

2. Hlavní principy navrhované právní úpravy a jejich odůvodnění

Obsah návrhu zákona lze rozdělit na několik obsahově relativně samostatných oblastí, které vyplývají především z jednotlivých transponovaných směrnic.

a) Návrh zákona transponuje **směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí převoditelných cenných papírů k obchodování a o změně směrnice 2001/34/ES (dále „směrnice o prospektu“)**, která nabyla účinnosti 31. prosince 2003 s termínem transpozice do národních právních řádů členských zemí do 1. července 2005.

Směrnice sjednocuje dosud roztržitou úpravu informačních povinností emitentů a dalších osob při veřejné nabídce cenných papírů a při přijímání cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu.

Základní změnou, kterou směrnice přináší, je zavedení tzv. jednotného pasu pro emitenty. Tento princip znamená, že pokud je prospekt schválen v jednom členském státě Evropské unie, je platný i v dalších členských státech, což přináší úsporu nákladů pro emitenty a zjednodušuje nabízení cenných papírů ve více členských státech Evropské unie. Směrnice dále rozšiřuje okruh případů, ve kterých není nutné při nabízení cenných papírů schvalovat a uveřejňovat prospekt, ruší dosavadní rozdělení na prospekt a užší prospekt, mění úpravu jazyků používaných při přeshraničních nabídkách cenných papírů, nově upravuje vnitřní členění vyhotovovaných prospektů a zavádí větší variabilitu prospektů pro různé případy nabídek a druhů cenných papírů.

Řadu otázek, jako konkrétnější úpravu náležitostí prospektu, upřesnění definic, požadavky na publikování dodatečných informací aj. obsahuje prováděcí předpis ke směrnici, který byl

v tomto případě přijat ve formě nařízení Komise (ES) č. 809/2004 z 29. dubna 2004 „prováděcí směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES s ohledem na údaje obsažené v prospektu a s ohledem na jeho formát, začlenění odkazů, uveřejnění prospektu a na jeho propagaci“ (v okamžiku rozeslání do připomínového řízení chybí oficiální český překlad názvu!

Vzhledem k tomu, že toto nařízení je přímo účinné i na území České republiky, bude zrušena vyhláška č. 263/2004 Sb., o minimálních náležitostech prospektu cenného papíru a užšího prospektu cenného papíru.

- b) Návrh zákona také dokončuje implementaci **směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) a ji prováděcích směrnic** Evropské komise 2003/125/ES ze dne 22. prosince 2003 kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o poctivou prezentaci investičních doporučení a uveřejňování střetu zájmů, a 2004/72/ES ze dne 30. dubna 2004 kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o přijatelné tržní praktiky, definici vnitřní informace ve vztahu k derivátům na komodity, seznam zasvěcených osob, oznamování manažerských obchodů a podezřelých transakcí.
- c) Kromě transpozice práva ES upravuje návrh zákona také některé změny v zákonu o podnikání na kapitálovém trhu, jejichž potřeba se projevila v prvních měsících účinnosti tohoto nového zákona a také v rámci procesu směřujícímu k vytvoření centrálního deponitáře cenných papírů, jehož vznik zákon předpokládá.
- d) Navrhovaný zákon dokončuje implementaci **směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS a směrnic 97/7/ES a 98/27/ES**. Směrnice navazuje na úpravu spotřebitelských smluv, která byla v ČR implementována v zákoně č. 40/1964 Sb., občanském zákoníku. Vzhledem k připravované rekodifikaci občanského práva lze de lege ferenda uvažovat o úpravě spotřebitelských smluv ve zvláštním zákoně. Do doby přijetí nového občanského zákoníku je však nutno respektovat systematiku zvolenou zákonodárcem a spotřebitelské smlouvy upravit v hlavě páté občanského zákoníku. Výše uvedená směrnice již byla částečně transponována v zákoně č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, a to zákonem č. 257/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o podnikání na kapitálovém trhu, zákona o kolektivním investování a zákona o dluhopisech (upraveno bylo poskytování investičních služeb a nabízení kolektivního investování na dálku) a v zákoně č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů (zákon o pojistné smlouvě) - zde byla upravena problematika pojistných smluv uzavíraných na dálku. Upraveno zatím není poskytování především bankovních služeb (směrnice se zmiňuje i o úvěrových a platebních službách, což bylo reflektováno např. v rozšíření působnosti navrhované úpravy i na zákon č. 321/2001 Sb., o některých podmínkách při poskytování spotřebitelského úvěru).

3. Porovnání s legislativou ES

Návrh transponuje směrnice ES uvedené v bodu 2.

4. Zhodnocení souladu návrhu zákona s ústavním pořádkem České republiky

Navrhované řešení je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

5. Zhodnocení souladu návrhu zákona s mezinárodními smlouvami a slučitelnost s právními akty Evropských společenství

Návrh zákona je plně slučitelný s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána a s právními akty Evropských společenství.

6. Členění zákona

Předkládaný zákon je členěn do dvanácti částí podle jednotlivých novelizovaných zákonů.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy

Z navrhovaného zákona nevyplývají zvýšené nároky na státní rozpočet ani jiné veřejné rozpočty; navrhovaný zákon nemá dopad na životní prostředí. Navrhovaný zákon nemá finanční dopady na podnikatelskou sféru, může pouze přinést snížení nákladů emitentů kótovaných cenných papírů, kteří budou mít zájem o kótaci cenných papírů ve více členských státech Evropské unie.

8. Z navrhovaného zákona nevyplývají žádné sociální dopady ani dopady na rovnost mužů a žen.

II. Zvláštní část

Část první (změna zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu)

K bodu 1 (§ 1, poznámka pod čarou č. 1):

V souvislosti s transpozicí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí převoditelných cenných papírů k obchodování a o změně směrnice 2001/34/ES se doplňuje odkaz na tuto směrnici.

K bodu 2 (§ 2 písm. c):

Ve stávající podobě je ustanovení zbytečně široké a po úpravě bude více odpovídat čl. 9 nové Směrnice 2004/39/ES o trzích finančních nástrojů.

K bodu 3 (§ 3 odst. 1 písm. b):

Podle přílohy směrnice 1993/22/EHS mají být pod tímto písmenem uvedeny „units in collective investment undertakings,, (podílové jednotky subjektů kolektivního investování). V České republice se jedná především o podílové listy podílových fondů a akcie investičních fondů. Podílové listy podílových fondů vydává investiční společnost (nikoli podílový fond), proto je současná formulace nepřesná. Současná formulace rovněž nezahrnuje obdobné zahraniční cenné papíry, protože fondem kolektivního investování se podle zákona

č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování (ZKI) rozumí pouze podílový fond a investiční fond definované v ZKI. Proto navrhuje uvedenou změnu.

K bodu 4 (§ 3 odst. 2):

Jedná se o dodatečnou implementaci čl. 1 odst. 4 směrnice 1993/22/EHS, kde v současném znění chybí ostatní běžně obchodované cenné papíry, ze kterých vyplývá právo na vypořádání v penězích (s výjimkou platebních nástrojů).

K bodu 5 (§ 3 odst. 4):

Odstranění legislativně-technického nedostatku. Při prvním výskytu pojmu „centrální depozitář cenných papírů“ se zavádí legislativní zkratka „centrální depozitář“.

K bodu 6 (§ 4 odst. 4):

Možnost vést evidenci se v povolení OCP neuvádí a je automaticky zahrnuta v činnosti úschovy. Jedná se o technickou úpravu v souladu se současným výkladem Komise pro cenné papíry.

K bodu 7 (§ 4 odst. 6):

Důvodem navrhované úpravy je, aby tato výjimka reflektovala i to, že zahraniční subjekty u nás poskytují investiční služby bez povolení obchodníka s cennými papíry (v § 24 a 25 je použit termín „osoba s povolením k poskytování investičních služeb“).

K bodu 8 (§ 4 odst. 6 písm. a)):

Jedná se o rozšíření výjimky i na ovládané osoby. Navrhuje se doplnění za účelem úplné implementace čl. 2 odst. 2 písm. b) Směrnice 1993/22/EHS o investičních službách v oblasti cenných papírů (ISD).

K bodu 9 (§ 6 odst. 3 a 4):

Jedná se o srozumitelnější formulaci současného znění, protože v současné podobě je formulace zavádějící, neboť v odstavci 4 není upravena možnost poskytovat doplňkové investiční služby. Rovněž byla provedena jedna obsahová změna spočívající v tom, že pro poskytování investiční služby úschovy (a s ní spojeným vedením evidencí - viz § 4 odst. 4) již není spojen požadavek na vyšší vlastní kapitál a postačí 125 000 eur. Tato úprava je v souladu s právem Evropského společenství.

K bodu 10 (§ 9 odst. 1):

Navrhuje se omezit povinnost dodržovat kapitálovou přiměřenost na individuálním základě podle tohoto zákona pouze na nebankovní obchodníky, neboť banky dodržují kapitálovou přiměřenost podle zákona o bankách. Banky dodržují kapitálovou přiměřenost shodně jako obchodníci s cennými papíry.

K bodu 11 (§ 11 odst. 1 písm. b)):

Je třeba přeformulovat § 11 odst. 1 písm. b) tak, aby povinnost zakládala překročení určité hranice, a nikoliv zvýšení na určité procento „nebo více“. Dle doslovného výkladu by podle současného znění zákona povinnost vznikala při dosažení jakéhokoliv podílu nad 20%.

K bodu 12 (§ 11 odst. 2):

Jedná se o opravu špatné formulace tohoto odstavce, kde je v současném znění nekoncepčně použito pojmů „oznamovatel“ a „hlasovací práva“, a proto je tento odstavec v současném znění nesrozumitelný.

K bodu 13 (§ 11 odst. 3):

Výčet osob v ustanovení § 11 odst. 3 je upraven tak, aby byla tato procedura v souladu s čl. 9 odst. 2 ISD, tedy aby se konzultace týkala pouze osob, které jsou dozorovanými subjekty v jiném členském státě.

K bodu 14 (§ 12 odst. 3 písm. d):

Upřesňuje se, že obchodník vede v tomto případě evidenci pouze těch investičních nástrojů, které mu zákazník svěřil. Dále se z formálních důvodů doplňuje dovětek uvedený již v písmenech b) a c), v souladu se seznamem cenných papírů vedených v samostatné evidenci (§ 93 odst. 1).

K bodu 15 (§ 12 odst. 4):

Jedná se o formální opravu chybného číslování.

K bodu 16 (§ 12 odst. 5):

Jedná se o odstranění v praxi neaplikovatelného ustanovení.

K bodu 17 (§ 12 odst. 5 písm. a):

Toto ustanovení stanovuje povinnost obchodníků s cennými papíry vést odděleně peněžní prostředky zákazníků od peněžních prostředků svých (tzn. vést je na zvláštním účtu).

K bodu 18 (§ 14 odst. 3 písm. a):

V České republice nepůsobí samosprávná organizace podle tohoto ustanovení a ustanovení je proto v současné podobě nepoužitelné. Dále se upřesňuje, kdy KCP uzná složení jiné zkoušky místo makléřské zkoušky.

K bodu 19 (§ 15 odst. 1 písm. e):

Jedná se o legislativně technickou změnu, která dává do souladu znění zákona a znění vyhlášky KCP. V ustanovení § 15 odst. 1 písm. e) zákona v současném znění je uvedeno, že obchodník je povinen neprodleně informovat zákazníka o obchodech, které pro něho uzavřel. Vlastní vyhláška KCP č. 258/2004 v § 18 však definuje zcela odlišně lhůty pro informování zákazníka (v § 18 odst. 1 „ve lhůtě dohodnuté se zákazníkem, nejméně však jednou za kalendářní čtvrtletí“, v § 18 odst. 2 „nejméně jednou za kalendářní čtvrtletí, nedohodne-li se zákazníkem, že zákazníka informuje při každé dispozici jednou za měsíc“).

K bodu 20 (§ 16 odst. 1):

Ze současného znění ZPKT vyplývá, že v případě neschválení účetní závěrky nezašle obchodník KCP výroční zprávu, ale pouze důvody neschválení. Výroční zprávu je však třeba zaslat a uveřejnit i v případě neschválení účetní závěrky.

K bodu 21 (§ 16 odst. 3):

Lhůta pro uveřejnění informací bude stanovena prováděcím právním předpisem. Dochází tak ke sladění s obdobnou situací u bank, kde je tato lhůta stanovena opatřením České národní banky.

K bodu 22 (§ 16 odst. 4):

V uvedeném návrhu je znovu zavedena měsíční informační povinnost ohledně kapitálové přiměřenosti obchodníků s cennými papíry, kteří nejsou bankami a mají vlastní kapitál alespoň 730.000 EUR, v souladu se zněním čl. 8 odst. 2 směrnice 1993/6/EHS.

K bodu 23 (§ 16 odst. 7):

Lhůta pro uveřejnění informací bude stanovena prováděcím právním předpisem. Dochází tak ke sladění s obdobnou situací u bank, kde je tato lhůta stanovena opatřením České národní banky.

K bodu 24 (§ 17 písm. b):

Byla prodloužena lhůta k archivaci záznamů komunikace v souladu s Čl. 25 nové Směrnice 2004/39/ES o trzích finančních nástrojů.

K bodu 25 (§ 18 odst. 4):

Změnou předmětu podnikání je i rozšíření nebo zúžení povolení o jednu nebo více investičních služeb. V takovém případě je nesmyslné požadovat zastavení poskytování investičních služeb a další povinnosti podle § 18.

K bodu 26 (§ 21 odst. 5):

K variantě 1: Ve všech řízeních před státními orgány jsou opravné prostředky možné. Není důvod, aby právě jedno konkrétní rozhodnutí správního orgánu opravný prostředek neumožňovalo. Postup státního orgánu bez možnosti opravných prostředků je diskriminující.

K variantě 2: V případě možnosti podávání odvolání hrozí možnost nedodržení lhůty 3 měsíců pro vydání rozhodnutí podle směrnice ISD. Komise pro cenné papíry rozhoduje i v jiných případech pouze jednoinstančně. Proti rozhodnutí KCP je vždy možné podat žalobu ve správním soudnictví.

K bodu 27 (§ 25 odst. 3 písm. a):

Navrhujeme snížení množství požadovaných informací od zahraničních obchodníků s cennými papíry poskytujícími služby v ČR bez umístění organizační složky. Navrhovaná změna vychází z formulace v § 24 odst. 7 (informační povinnost OCP s umístěnou organizační složkou) a je v souladu s prováděcí vyhláškou Komise pro cenné papíry č. 267/2004 Sb a čl. 19 odst. 2 směrnice 1993/22/EHS.

K bodům 28 až 30 (§ 26 odst. 1, 3 a 4):

Navrhovaná změna upřesňuje, jakým způsobem probíhá informování Evropské Komise (KCP informuje prostřednictvím Ministerstva financí).

K bodu 31 (§ 27 odst. 4 písm. b):

Jedná se o doplnění implementace čl. 16 odst. 2 směrnice 2003/6/EHS o zneužívání trhu, kde je stanovena možnost odmítnout poskytnutí informací, jen pokud bylo pro stejné jednání a proti stejným osobám zahájeno soudní řízení.

K bodu 32 (§ 27 odst. 10):

Jedná se o dodatečnou implementaci čl. 16 odst. 2 a 4 směrnice 2003/6/EHS o zneužívání trhu, stanovující Komisi pro cenné papíry povinnost (v případě zamítnutí žádosti o spolupráci nebo o poskytnutí informací) poskytnout žádajícímu dozorovému orgánu členského státu EU co nejdetailnější informace o probíhajícím řízení nebo rozsudku.

K bodu 33 (§ 28 odst. 7 písm. d):

Změna odkazu na ustanovení, kde jsou informační povinnosti přesněji určeny.

K bodu 34 (§ 29 odst. 1):

Jedná se o změnu související s navrhovanou změnou § 3, reflektující fakt, že podílové listy nevydává podílový fond, ale investiční společnost a umožňující zahrnout do definice i zahraniční cenné papíry.

K bodu 35 (§ 30 odst. 8):

Upřesňuje se postup Komise pro cenné papíry při registraci investičního zprostředkovatele.

K bodu 36 (§ 30 odst. 9):

Jedná se o umožnění zrušení registrace investičního zprostředkovatele na jeho žádost, kde se mu stanovuje jediná podmínka, a to doložení vypořádání všech závazků z poskytnutých investičních služeb.

K bodu 37 (§ 32 odst. 1):

Doplňuje se povinnost investičního zprostředkovatele poskytovat investiční služby s odbornou péčí.

K bodu 38 (§ 32 odst. 5):

Je třeba investičnímu zprostředkovateli výslovně uložit povinnost archivace přijatých a předaných pokynů podobně, jako je tomu v případě obchodníka s cennými papíry v § 17.

K bodu 39 (§ 33 odst. 2):

Zákon o veřejných dražbách nikdy nepředpokládal, že podle tohoto zákona se budou dražit i cenné papíry. Ustanovení o nedobrovolné dražbě je konstruováno tak, že vlastníkem předmětu dražby je jedna osoba, a ne jako v případě dražby nevyzvednutých akcií dle § 214 obchodního zákoníku, tisíce osob. Striktní aplikace zákona o dražbách v tomto případě je prakticky nemožná. Již předcházející zákon o cenných papírech odkazoval „přiměřeně“ na zákon o veřejných dražbách, proto navrhuje, aby tento přiměřený odkaz byl zachován.

K bodu 40 (§ 33 odst. 4):

Jedná se o formálního opravu špatného odkazu na první větu, protože lhůta je stanovena ve větě druhé.

K bodu 41 (§ 33 odst. 5):

Znalecký posudek nemůže tvořit přílohu dražební vyhlášky protože:

1. Znalecký posudek se vytváří v přesně stanoveném množství, které je evidováno a není možné jeho kopie vydávat za znalecký posudek, proto by musely všechny verze znaleckého posudku být pouze v originálu, což by byly stovky i tisíce znaleckých posudků v případě dražeb nevyzvednutých akcií dle § 214 obchodního zákoníku.
2. Dražební vyhláška, samozřejmě včetně příloh, se zasílá, dle zákona o dražbách, 14 dnů před dražbou vlastníkově předmětu dražby a v případě dražby nevyzvednutých akcií dle § 214 obchodního zákoníku to mohou být i tisíce vlastníků akcií a náklady na výrobu takového množství znaleckých posudků by v mnoha případech převýšily výtěžek z dražby a v důsledku poškodily vlastníky předmětu dražby.
3. Znalecký posudek může obsahovat informace, které jsou součástí obchodního tajemství. Všechny akcie, které bývají draženy jsou nekótované akcie a veřejně známých informací o těchto akciích je velmi málo. Pokud emitent poskytne informace nad rámec své obecné informační povinnosti, musí mít možnost ochrany proti zneužití těchto informací, jinak je pro ocenění předmětu dražby neposkytne. Pokud by znalecký posudek vycházel jen z informací veřejně známých, mohlo by dojít ke zkreslení při stanovení odhadní ceny.

K bodu 42 (§ 34 až § 36l):

Návrh zcela nově upravuje část čtvrtou zákona. Jedná se o transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí převoditelných cenných papírů k obchodování a o změně směrnice 2001/34/ES (dále „směrnice o prospektu“).

K § 34:

V souladu s článkem 2 směrnice o prospektu jsou definovány některé pojmy. Nově se zavádí pro účely ustanovení o veřejné nabídce a o podmínkách pro přijetí cenného papíru k obchodování na oficiálním trhu pojmy: majetkové cenné papíry, nemajetkové cenné papíry, nabídkový program a pojem kvalifikovaný investor.

V odstavci 3 je podle článku 1 směrnice o prospektu upraven výčet cenných papírů, na které se nepoužijí ustanovení o veřejné nabídce, přičemž v odstavci 4 je pro některé z těchto cenných papírů dána možnost vyhotovit a uveřejnit prospekt. Tím je těmto emitentům umožněno využívat výhod „evropského pasu“ emitentů.

K § 35:

V souladu s článkem 3 směrnice o prospektu je upravena obecná povinnost pro každého, kdo má v úmyslu veřejně nabízet cenné papíry, uveřejnit prospekt cenného papíru nejpozději v okamžiku veřejné nabídky.

V odstavci druhém jsou pak definovány případy, které se nepovažují za veřejnou nabídku a pro které proto neplatí výše uvedená povinnost.

V odstavci třetím jsou pak v souladu s článkem 4 směrnice o prospektu uvedeny případy, které jsou veřejnou nabídkou, ale povinnost uveřejnit prospekt se na ně nevztahuje.

K § 36:

V souladu s článkem 5 směrnice o prospektu jsou upraveny základní pravidla pro vyhotovování prospektu.

Prospekt se vyhotovuje pro cenný papír, který má být veřejně nabízen nebo přijat k obchodování na oficiálním trhu. (Proti současné úpravě je zrušeno rozdělení na prospekt a užší prospekt cenné papíru.) Prospekt vyhotovuje buď emitent, nebo osoba, která hodlá veřejně nabízet cenné papíry nebo osoba, která žádá o přijetí cenného papíru k obchodování na oficiálním trhu. Prospekt musí být vyhotoven v souladu s prováděcím nařízením Komise (ES) č. 809/2004 (*zatím chybí oficiální český překlad názvu*) „prováděcí směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES s ohledem na údaje obsažené v prospektu a s ohledem na jeho formát, začlenění odkazů, uveřejnění prospektu a na jeho propagaci“ (dále jen „Nařízení Komise“).

Prospekt obsahuje údaje o emitentovi, o cenném papíru a shrnutí prospektu. Prospekt nemusí obsahovat shrnutí prospektu, jestliže jmenovitá hodnota cenného papíru nebo cena za 1 kus se rovná alespoň částece odpovídající 50 000 eur.

V odstavci třetím se v souladu s článkem 11 směrnice o prospektu nově upravuje možnost uvádět údaje v prospektu formou odkazu na jeden či více dokumentů dříve nebo současně uveřejněných a schválených Komisí. Osoba vyhotovující prospekt musí odkazovat pouze na nejaktuálnější dokumenty. Prospekt musí také obsahovat seznam křížových odkazů.

Všechny odkazy musí být uvedeny v souladu s Nařízením Komise.

V odstavci čtvrtém je upraven obsah a význam shrnutí prospektu, které je nově povinnou součástí prospektu. Jeho účelem je stručně informovat investora, který nemá dostatečnou

odbornost, čas nebo trpělivost studovat celý prospekt. Proto by měl být zpracován netechnickým jazykem a mít maximálně kolem 2500 slov.

V odstavci šestém až osmém se nově upravuje možnost vyhotovit prospekt buď jako jednotný dokument nebo jako složený ze samostatných dokumentů. V druhém případě se pak prospekt dělí na registrační dokument, doklad o cenném papíru a souhrnný doklad.

Vyhotovení prospektu složeného ze samostatných dokumentů umožňuje emitentovi, aby registrační dokument již dříve schválený Komisí pro veřejnou nabídku cenného papíru použil i pro veřejnou nabídku jiného svého cenného papíru s tím, že pro veřejnou nabídku tohoto cenného papíru vypracuje pouze doklad o cenném papíru a souhrnný doklad.

K 36a:

Nově se upravuje možnost v případech některých nemajetkových cenných papírů vydávaných průběžně nebo opakovaně vyhotovit prospekt jako základní prospekt, který se v průběhu nabídkového programu nebo v průběhu vydávání cenných papírů doplňuje o aktualizované dodatky prospektu. Podrobnosti stanoví Nařízení Komise.

K § 36b:

Upravuje odpovědnost za správnost údajů uvedených v prospektu. Odpovědná je osoba, která vyhotovila prospekt nebo vedoucí osoba emitenta uvedená v prospektu nebo jiná osoba uvedená v prospektu, která se zaručila za správnost údajů. Údaje o odpovědné osobě musí být v prospektu uvedeny.

K § 36c:

Prospekt cenného papíru emitenta se sídlem v České republice schvaluje Komise pro cenné papíry (KCP) na žádost osoby, která prospekt vyhotovila. KCP rovněž schvaluje prospekt cenného papíru vydaného emitentem z nečlenského státu Evropské unie, pokud mají být tyto cenné papíry poprvé v některém z členských států Evropské unie veřejně nabízeny nebo přijaty k obchodování na regulovaném trhu v České republice

V odstavci třetím a čtvrtém je upraven zvláštní režim pro nemajetkové cenné papíry splňující uvedená kritéria. Osoba, která prospekt vyhotovila, se může rozhodnout, zda nechá schválit prospekt dozorovým úřadem členského státu Evropské unie v němž má emitent sídlo, nebo dozorovým úřadem členského státu, kde cenné papíry byly nebo mají být přijaty k obchodování na oficiálním trhu, nebo kde jsou cenné papíry veřejně nabízeny. Prospekt cenného papíru emitenta se sídlem v České republice, který je nabízen v jiném členském státu EU, tak může v takovém případě schvalovat buď KCP nebo dozorový úřad státu, kde je cenný papír nabízen. KCP také může schvalovat v takovém případě prospekt cenného papíru emitenta se sídlem v jiném členském státu EU, jestliže žádá o přijetí k obchodování na oficiálním trhu nebo hodlá veřejně nabízet takové cenné papíry v České republice.

V odstavci devátém jsou v souladu s článkem 20 směrnice o prospektu stanoveny podmínky, za jakých může KCP schválit prospekt cenného papíru vydaného emitentem z nečlenského

státu Evropské unie, pokud tento emitent nevyhotovil prospekt podle tohoto zákona, ale podle právního řádu státu, ve kterém má sídlo.

V odstavci desátém a jedenáctém je upravena možnost převedení pravomoci schválit prospekt z KCP na dozorový úřad jiného členského státu Evropské unie i opačně.

K § 36d:

Toto ustanovení je klíčové pro tzv. evropský pas emitentů. V souladu s článkem 17 směrnice o prospektu zavádí do práva České republiky princip, že pro účely veřejné nabídky cenného papíru nebo pro účely žádosti o přijetí cenného papíru k obchodování na oficiálním trhu, je ve všech členských státech EU (tedy i v České republice) platný prospekt, který schválil dozorový úřad státu sídla emitenta, případně státu, ve kterém byl cenný papír poprvé veřejně nabízen nebo přijat k obchodování na oficiálním trhu (může se lišit od státu sídla emitenta – viz. pravidla uvedená v § 36c), jestliže tento úřad poskytnul osvědčení o schválení (v ČR toto osvědčení zasílá Komisi pro cenné papíry).

K § 36e:

V souladu s článkem 19 směrnice o prospektu se zavádí nový režim používání jazyků při vyhotovování a uveřejňování prospektu – nově se upravuje používání tzv. „jazyka obvyklého v oblasti mezinárodních financí“. V současnosti se tímto jazykem rozumí angličtina.

K § 36f:

V souladu s článkem 14 směrnice o prospektu se upravují pravidla pro uveřejňování prospektu. Prospekt je možné uveřejnit až po schválení nebo po doručení osvědčení o schválení. Podrobnosti stanoví Nařízení Komise.

K § 36g:

V souladu s článkem 9 směrnice o prospektu je upravena platnost uveřejněného prospektu. Prospekt je platný po dobu 12 měsíců po uveřejnění za předpokladu, že je doplněn schválenými a uveřejněnými dodatky prospektu.

K § 36h:

V souladu s článkem 16 směrnice o prospektu je nově upraven tzv. dodatek prospektu, který je nutné vypracovat a nechat schválit KCP v případě, že po schválení prospektu, ale ještě před konečným uzavřením veřejné nabídky nebo zahájením obchodování na oficiálním trhu, dojde k podstatné změně v některé skutečnosti uvedené v prospektu nebo byl-li zjištěn významně nepřesný údaj.

K § 36i:

V souladu s článkem 15 směrnice o prospektu jsou upravena pravidla pro reklamu a jiné oznámení o veřejné nabídce cenného papíru nebo o přijetí cenného papíru k obchodování na oficiálním trhu.

K § 36j:

V souladu s článkem 8 směrnice o prospektu je upraven postup v případě, kdy není ke dni schvalování prospektu známa konečná cena a počet cenných papírů, které budou veřejně nabídnuty.

K § 36k:

V souladu s článkem 8 směrnice o prospektu jsou upraveny podmínky, za jakých může KCP povolit zúžení prospektu o některé náležitosti.

K § 36l:

V souladu s článkem 18 směrnice o prospektu upravuje povinnost KCP na žádost emitenta nebo osoby odpovědné za vyhotovení prospektu poskytnout příslušnému orgánu jiného členského státu EU osvědčení o schválení prospektu. Je komplementárním doplněním k úpravě tzv. evropského pasu v § 36d.

K bodu 43 (§ 39 odst. 2):

Tento odkaz je ve vztahu k informačním povinnostem nesmyslný (týká se podmínek pro přijímání k obchodování na oficiálním trhu).

K bodu 44 (§ 40 odst. 2):

Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti s transpozicí směrnice o prospektu.

K bodu 45 (§ 44 odst. 2 písm. b):

Současný požadavek může být nesplnitelný - nelze vyhovovat 2 právním řádům současně.

K bodu 46 (§ 44 odst. 4):

V souladu s článkem 4 směrnice o prospektu se rozšiřuje výčet cenných papírů, pro které není nutné schvalovat a uveřejňovat prospekt pro jejich přijetí k obchodování na oficiálním trhu.

K bodu 47 (§ 47):

K odst. 1: Jedná se pouze to, aby byl odstavec jednoznačnější.

K odst. 2: Zde jsou doplněna některá upřesnění. U dluhopisů se navrhuje ponechat původní znění.

K odst. 3: Zde se upřesňují doklady potřebné k vyřazení. V podstatě se jedná o notářský zápis z valné hromady, která rozhodla a o čestné prohlášení emitenta, že splnil všechny závazky z odkupu.

K bodům 48 až 50 (§ 49 nadpis, odst. 1 a odst. 4):

Důvodem navrhované úpravy je, že rozhodnutí o pozastavení obchodování s cenným papírem se nebude vydávat ve správním řízení, které je svou zdlouhavostí nevhodné. Právo Evropského společenství nepožaduje přezkoumatelnost tohoto rozhodnutí soudem, proto není potřeba jej vydávat ve správním řízení (na rozdíl o rozhodnutí o přijetí k obchodování nebo o vyloučení z obchodování).

K bodu 51 (§ 50 až 55):

Zrušují se ustanovení, která jsou nově upravena v části čtvrté zákona.

K bodu 52 (§ 57 odst. 5):

Navrhovaná změna upřesňuje, jakým způsobem probíhá informování Evropské Komise (KCP informuje prostřednictvím Ministerstva financí).

K bodu 53 (§ 66 odst. 3 až 4):

Znění ZPKT nepřevzalo v části upravující regulované trhy ty §§ zrušeného zákona o burze cenných papírů, které upravovaly oprávnění k ukládání sankcí (část VIII. Sankce). ZPKT předpokládal udělování sankcí zcela na soukromoprávním základě. Bylo by ovšem nutno

uzavřít smlouvy mezi burzou a jejími členy, popř. dalšími osobami oprávněnými uzavírat burzovní obchody a mezi burzou a emitenty. Samotný předmět smlouvy - udělování sankcí - je výjimečnou oblastí soukromoprávních vztahů, která není zákonem ani soudní judikaturou řešena a nastaly problémy s uzavíráním takových smluv. Burza by ale bez možnosti ukládat sankce přišla o pravomoc vymáhat dodržování burzovních předpisů, která přispívá k zachování bezpečnosti obchodování na burze a ztížilo by se vykonávání oprávnění burzy. Navržené znění předpokládá ukládání sankčních opatření na základě burzovních pravidel, kterým je tak svěřena jistá veřejnoprávní závaznost.

K bodu 54 (§ 67 odst. 1):

Účelem je přímo v zákoně nezakazovat burze pro cenné papíry zřizování i jiných výborů než je burzovní výbor pro členské otázky a burzovní výbor pro kotaci (tedy např. burzovního výboru pro burzovní obchody, který rozhoduje o podmínkách obchodování), protože rozhodnutí o vytvoření výborů je čistě interní záležitostí burzy.

K bodu 55 (§ 70 odst. 1 písm. c):

Navržená změna reflektuje novelizaci § 26 odst. 1, kde se legislativní zkratka „ministerstvo“ již používá.

K bodu 56 (§ 74 odst. 5):

Navrhovaná změna upřesňuje, jakým způsobem probíhá informování Evropské Komise (KCP informuje prostřednictvím Ministerstva financí).

K bodu 57 (§ 80):

Jedná se o přesnější úpravu povinností organizátora mimoburzovního trhu, protože současná formulace, že se na něj přiměřeně vztahují povinnosti obchodníka s cennými papíry je zavádějící a mohla by vést k interpretačním problémům.

K bodu 58 (§ 82 odst. 4):

Jedná se o upřesnění, že seznam uvedených osob je taxativní.

K bodu 59 (§ 82 odst. 4 písm. e):

Investiční společnost nemůže být podle směrnice 1998/26/EHS účastníkem vypořádacího systému, a proto je potřeba toto písmeno vypustit, aby vypořádací systém podle českého práva mohl být vypořádacím systémem podle výše uvedené směrnice.

K bodu 60 (§ 82 odst. 6):

Stanovuje se pravidlo, že provozovatel vypořádacího systému je ze zákona účastníkem vypořádacího systému, který provozuje (jeho účastnictví tedy nevzniká smlouvou).

K bodu 61 (§ 83 odst. 3 písm. b):

Současné znění je nesmyslné, protože před udělením povolení ještě vypořádací systém neexistuje.

K bodu 62 (§ 83 odst. 3):

Požadavek uvedený v tomto písmenu je nadbytečný vzhledem ke znění § 82 odstavec 4 a 5.

K bodu 63 (§ 86 odst. 2 písm. b):

Opravuje se nesprávný odkaz.

K bodu 64 (§ 88 odst. 4 písm. b)):

Ustanovení je třeba dát do souladu s vedením seznamu Komisi podle § 13 odst. 1 písm. p) zákona o Komisi.

K bodu 65 (§ 89 odst. 1):

Navrhovaná změna upřesňuje, jakým způsobem probíhá informování Evropské Komise (KCP informuje prostřednictvím Ministerstva financí).

K bodu 66 (§ 93 odst. 4):

Odstraňují se pochybnosti, zda se na vedení evidence České národní banky dle odst. 5 vztahuje prováděcí právní předpis podle odst. 4.

K bodu 67 (§ 94 odst. 1 písm. b):

Účelem této úpravy je zdůraznit, že osoba vedoucí navazující evidenci a majitel účtu zákazníků jsou totožní, což v dosavadní právní úpravě chybí.

K bodu 68 (§ 94 odst. 3):

Současné znění je nesmyslné, proto je navržena tato změna, která odpovídá původní úpravě v zákoně o cenných papírech.

K bodu 69 (§ 94 odst. 4):

Jedná se o upřesnění současné formulace z důvodu, že ne všechny svěřené investiční nástroje lze vést na účtu zákazníků (např. ty, jejichž povaha to neumožňuje).

K bodům 70 a 71 (§ 95 odst. 1, § 99 odst. 2):

U pojmu závěrka dne je odkaz pouze na provozní řád centrálního deponitáře, avšak ustanovení se vztahuje i na samostatnou evidenci.

K bodu 72 (§ 99a):

Účelem navrhované úpravy je stanovení lhůty po kterou jsou osoby vedoucí evidenci povinni vést všechnu dokumentaci (elektronickou i písemnou). Desetiletá lhůta je shodná jako v případě obchodníků s cennými papíry.

K bodu 73 (§ 100 odst. 1):

Jedná se o výslovné stanovení principu, že centrální deponitář může být v České republice pouze jeden. Důvodem této úpravy je, že v současném znění nedává zákon tento jednoznačný výklad.

K bodu 74 (§ 103 odst. 2 písm. b)):

Jedná se o formální opravu s ohledem na rod žadatele.

K bodu 75 (§ 107):

Jedná se o doplnění nadpisu v souladu se zněním podobných nadpisů u jiných institucí (obchodník s cennými papíry - § 20, burza - § 62, organizátor mimoburzovního trhu - § 79).

K bodu 76 (§ 109 odst. 2):

Účelem navrhované úpravy tohoto ustanovení je možnost centrálního deponitáře provádět v evidenci centrálního deponitáře změny, které musí být provedeny bez ohledu na vůli vlastníka investičního nástroje i v době, kdy vlastník investičního nástroje ještě nemá uzavřenu účastnickou smlouvu.

K bodu 77 (§ 111 odst. 1):

Důvodem je zajištění kontinuity dosavadního vedení registru emisí Střediskem cenných papírů. Návrh by měl odstranit mnohdy bezesmluvní vztah emitenta a SCP z dob kupónové privatizace.

K bodu 78 (§ 114 odst. 1):

Protože může dojít od doby, kdy se rozhodne o přeměně, do doby, kdy dojde k realizaci tohoto rozhodnutí ke změnám ve složení orgánů emitenta (z důvodů odstoupení, odvolání nebo smrti), tak tyto osoby nebudou moci listinný cenný papír podepsat. Podepisovat by tedy měly osoby oprávněné jednat za emitenta v době realizace rozhodnutí. Tato doba by měla být zároveň dostatečně určitá, proto navrhuje, aby jimi byly osoby oprávněné emitenta zavazovat ke dni zrušení zaknihování.

K bodu 79 (§ 115):

Návrh odstraňuje duplicitu v používání pojmů údaje a informace v § 115.

K bodu 80 (§ 115 odst. 1 písm. i):

Ani Burza cenných papírů Praha ani RM-systém nepotřebují speciální informační oprávnění pro uplatnění kontroly a sankcí.

K bodu 81 (§ 115 odst. 3):

Jedná se o odstranění zavádějící formulace.

K bodu 82 (§ 115 odst. 4):

Povinnost poskytnout údaje se navrhovanou úpravou rozšiřuje na celé spektrum investičních nástrojů, které v navazující evidenci mohou být vedeny.

K bodu 83 (§ 115 odst. 5):

Jedná se o odstranění duplicity v používání pojmů informace a údaje v § 115.

K bodu 84 (§ 115 odst. 5):

Způsob úhrady vynaložených věcných nákladů bude stanovena prováděcím právním předpisem.

K bodu 85 (§ 116 odst. 3):

Jedná se o změnu z důvodu nutnosti stanovit lhůty v prováděcím předpise a odstranění pochybností, zda lze lhůty zařadit pod pojem „způsob, jakým informují“.

K bodu 86 (§ 120 odst. 6):

V souladu článkem 10 směrnice o prospektu se upravuje nová souhrnná informační povinnost emitenta kótovaných cenných papírů. Tento emitent je povinen nejméně jednou ročně po uveřejnění výroční zprávy uveřejnit dokument, který obsahuje nebo odkazuje na všechny údaje, které emitent uveřejnil za předcházejících 12 měsíců.

K bodům 87 a 88 (§ 122 odst. 2):

Legislativně-technické upřesnění odkazu na § 11 odst. 2.

K bodu 89 (§ 122 odst. 2 písm. b):

Dosavadní znění je nesmyslné. Návrh mění osobu, vůči které je plněna oznamovací povinnost na emitenta.

K bodu 90 (§ 122 odst. 12):

Jedná se o technickou změnu, kterou se opravuje se chybný odkaz.

K bodu 91 (§ 123 odst. 1):

Ustanovení řeší jazyk informační povinnosti. Emitent by jinak mohl výroční či pololetní zprávu zaslat KCP např. v řečtině či portugalštině.

K bodu 92 (§ 124 odst. 1):

Jedná se o upřesnění formulace v souladu se směrnicí o zneužívání trhu. Pro potřeby úpravy ochrany proti zneužívání trhu se používá pojem „finanční nástroj“, který je širší než obecně používaný pojem „investiční nástroj“.

K bodům 93 až 95 (§ 124 odst. 4 a 5):

Terminologické změny souvisejí s rozšířením definice finančního nástroje (§ 124 odst. 1 viz bod 90) pro potřeby úpravy ochrany proti zneužívání trhu.

K bodu 96 (§ 124 odst. 7):

Uvedení do souladu s čl. 8 směrnice 2003/6 o zneužívání trhu.

K bodu 97 (§ 125 odst. 1):

Terminologická změna souvisí s rozšířením definice finančního nástroje (§ 124 odst. 1 viz bod 90) pro potřeby úpravy ochrany proti zneužívání trhu. Druhá změna představuje technické upřesnění, aby bylo patrné, že se nejedná o každou vnitřní informaci, ale jen o informaci, která se týká emitenta.

K bodu 98 (§ 125 odst. 5):

Současné znění § 125 odst. 5 překračuje požadavky směrnice 2003/6/EHS a prováděcí směrnice 2004/72/EHS (čl. 1 odst. 1 a 2) na vymezení osob s povinností hlásit tzv. manažerské obchody. Proto je vhodné tento okruh upřesnit podle uvedených směrnic.

K bodu 99 (§ 125 odst. 6):

Terminologická změna souvisí s rozšířením definice finančního nástroje (§ 124 odst. 1 viz bod 90) pro potřeby úpravy ochrany proti zneužívání trhu.

K bodu 100 (§ 126 odst. 1):

Směrnice nepožaduje, aby se manipulace s trhem vztahovala i na nástroje, jejichž hodnota je odvozena, proto se tyto nástroje z definice vypouštějí.

K bodu 101 (§ 126 odst. 2 písm. a)):

Nový pojem „přijatelné tržní praktiky“ lépe odpovídá potřebám úpravy a anglickému termínu „accepted market practices“ ze směrnice o zneužívání trhu.

K bodu 102 (§ 126 odst. 2 písm. e)):

Terminologická změna souvisí s rozšířením definice finančního nástroje (§ 124 odst. 1 viz bod 90) pro potřeby úpravy ochrany proti zneužívání trhu.

K bodu 103 (§ 126 odst. 2 písm. e)):

Dále je v § 126 odst. 2 písm. e) třeba doplnit, že o manipulaci s trhem nejde pouze za podmínek uvedených v předpisu Evropského společenství. Samotná skutečnost, že jde o zpětný odkup nebo cenovou stabilizaci, pro vyloučení zákazu manipulace nestačí (viz. čl. 8 směrnice o zneužívání trhu (2003/6) ve spojení s nařízením EK č. 2273/2003).

K bodu 104 (§ 126 odst. 3):

Změna upřesňuje, jakým způsobem probíhá informování Evropské Komise.

K bodu 105 (§ 126 odst. 5):

Navrhované znění lépe odpovídá směrnici 2003/6/ES o zneužívání trhu.

K bodu 106 (§ 126 odst. 7):

Doplňuje se úprava postupu Komise při posuzování přijatelnosti tržních praktik, která implementuje čl. 2 a 3 směrnice Evropské komise 2004/72/ES ze dne 30. dubna 2004 kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o přijatelné tržní praktiky, definici vnitřní informace ve vztahu k derivátům na komodity, seznam zasvěcených osob, oznamování manažerských obchodů a podezřelých transakcí.

K bodu 107 (§ 128 odst. 8 písm. b):

Upřesnění odpovědnosti za škodu do uvedené částky za celé funkční období člena správní rady Garančního fondu obchodníků s cennými papíry.

K bodu 108 (§ 129 odst. 1):

Navržené doplnění § 129 odst.1 má za cíl odstranění duplicitního pojištění téhož majetku u dvou pojistných fondů, Fondu pojištění vkladů (FPV) a Garančního fondu obchodníků s cennými papíry (GF OCP), které není v souladu s příslušnými směrnicemi EU, zejména se směrnicí 97/9/ES o programech pro odškodnění investorů. Úroky z peněžních prostředků se považují za peněžní prostředky.

K bodu 109 (§ 130 odst. 4):

Jedná se o transpozici čl. 9 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 97/9/ES

K bodům 110 a 111 (§ 130 odst. 5):

Z důvodů rovného postavení se navrhuje, aby měl profesionální investor, podílník podílového fondu a účastník penzijního připojištění nárok na náhradu z Garančního fondu obchodníků s cennými papíry.

K bodu 112 (§ 130 odst. 8):

Ustanovení § 130 odst. 8 a 9. které upravuje způsob výpočtu náhrady z Garančního fondu má několik zásadních chyb :

V prvé řadě ustanovení odst. 8 nenavazuje na jiná ustanovení zákona, zejm. § 128 odst. 11 písm. a) a § 132 odst. 4 zákona. Z těch vyplývá, že náhrada se týká jen majetku zákazníka, který nebyl nebo nemohl být vydán. Ustanovení § 130 odst. 8 je nutné upravit tak, že nejde o všechny složky majetku zákazníka, ale jen o ty, které nebyly nebo nemohly být zákazníkovi vydány.

Dále je třeba jednoznačně určit, zda se náhrada z Garančního fondu vztahuje na majetek zákazníka, který není možno vydat postupem podle § 132 zákona, který tedy vůbec není v dispozici obchodníka s cennými papíry (resp. nuceného správce, likvidátora nebo správce konkursní podstaty), nebo zda se nahrazuje majetek zákazníka, který nebyl vydán do skončení lhůty podle § 130 odst. 11 zákona, a to bez ohledu na to, zda takový majetek existuje a může

být vydán a bez ohledu na to, z jakého důvodu nebyl vydán. Také tato otázka byla jedním z důvodů občanskoprávních žalob proti Garančnímu fondu.

K bodu 113 (§ 130 odst. 9):

Změna má odstranit následující nedostatky:

Ze zákona není jasný účel ani právní důsledek formulačního rozdílu mezi § 130 odst. 8, který stanoví povinnost sečíst hodnotu složek majetku zákazníka, a § 130 odst. 9, který ukládá Garančnímu fondu „přihlédnout“ i k pohledávkám vzniklým na základě smluvních ustanovení. Bude nutné jednoznačně stanovit, zda je Garanční fond povinen takové pohledávky nahradit, nebo zda má v tomto ohledu volné uvážení. Dosavadní znění není v tomto ohledu dostatečně jasné. Obdobné znění v původním ZCP bylo jednou z příčin několika set sporů, vedených proti Garančnímu fondu ve věci náhrady.

Není jasně stanoveno, zda se má přihlédnout i k úrokům, výnosům či jiným pohledávkám na které vznikl nárok až po datu rozhodném podle první věty tohoto ustanovení pro hodnotu zákaznického majetku.

K bodu 114 (§ 130 odst. 11):

Splatnost náhrady určená v § 130 odst. 11 je nereálná. Objektivní lhůta, běžící od uveřejnění oznámení podle § 130 odst. 3, a to i v případě prodloužení podle věty druhé, ve svém důsledku znamená, že Garanční fond je povinen v této lhůtě vyplatit náhrady bez ohledu na to, zda má možnost jejich výši vypočítat a ověřit podle hodnověrných dokladů. Garanční fond se v tomto pojetí stává neomezeným ručitelem za prodlení a pochybení všech subjektů, které se procesu zjišťování a vydávání zákaznického majetku zúčastňují.

K bodu 115 (§ 130 odst. 12):

Změněné ustanovení jednoznačně stanoví, kdo má povinnost předat Garančnímu fondu podklady potřebné pro výplatu náhrad. Dosavadní znění vyvolává řadu otázek, které změna řeší.

K bodu 116 (§ 130 odst. 13):

Obsah podkladů potřebných pro zahájení výplaty náhrad z Garančního fondu, jak jej definuje dosavadní § 130 odst. 12 věta druhá ZPKT není v souladu se zněním § 130 odst. 8 a 9, které upravují způsob výpočtu náhrady. Přitom je zřejmé, že jde o jediný zdroj informací, podle kterých může Garanční fond náhradu stanovit. Proto je nezbytné, aby tyto podklady obsahovaly všechny informace, které jsou pro výpočet náhrady nutné.

K bodu 117 (§ 131 odst. 1):

Změna řeší důsledky přechodu věřitelských práv podle § 131 odst. 1 ZPKT pro konkursní řízení. Dosavadní znění ZPKT totiž nezajišťuje účast Garančního fondu v konkursu, pokud se zákazník stal konkursním věřitelem již před výplatou náhrady.

K bodu 118 (§ 135 odst. 1):

Osoba, která žádá o přijetí cenného papíru k obchodování na oficiálním trhu, se doplňuje mezi osoby podléhající státnímu dozoru KCP.

K bodu 119 (§ 136 odst. 1):

V souladu článkem 21 směrnice o prospektu se rozšiřují oprávnění KCP v případě veřejné nabídky cenných papírů nebo přijetí cenného papíru k obchodování na regulovaném trhu.

K bodu 120 (§ 145 odst. 6 a 7):

Je třeba umožnit zrušení registrace investičních zprostředkovatelů ex-offo v případě splnění všech podmínek podle § 145 odst. 1 a 2.

K bodu 121 (§ 146 odst. 4):

Změna upřesňuje, jakým způsobem probíhá informování Evropské Komise.

K bodu 122 (§ 157 odst. 1):

Tyto povinnosti nemůže plnit obchodník s cennými papíry. Nelze je za ně ani stíhat.

K bodu 123 (§ 158):

V § 117 jsou vymezeny fyzické osoby (vedoucí osoby, zaměstnanci, nucení správci, likvidátoři, ...).

Doplňují se obecné Správní delikty osoby, která poruší povinnost mlčenlivosti jako § 186a a 186b

K bodům 124 a 127 (§ 160 a 161):

Písmeno b) se zrušuje, protože povinnost mlčenlivosti podle § 117 nelze vztáhnout na právnickou osobu.

K bodům 125 a 128 (§ 160 a 161):

Doplňuje se písmeno e), protože porušení informační povinnosti organizátorů regulovaného trhu stanovené v § 41 není na rozdíl od obdobných subjektů sankcionováno. **K bodům 126 a 129 (§ 160 a 161):**

Oprava chybného odkazu.

K bodu 130 (§ 162 odst. 1):

Písmeno c) se zrušuje, protože povinnost mlčenlivosti podle § 117 nelze vztáhnout na právnickou osobu, ale pouze na fyzické osoby mající nějaký vztah k této osobě (vedoucí osoby, konkurzní správce aj.).

K bodu 131 (§ 164 odst.1):

K písmenu a) - skutková podstata deliktu neodpovídá povinnosti, jejíž porušení má být sankcionováno.

K bodu 132 (§ 164 odst.1):

K písmenu c) - na rozdíl od jiných subjektů chybí sankce za porušení povinnosti oznamovat změny v skutečnostech na jejichž základě bylo uděleno povolení.

K bodu 133 (§ 164 odst.1):

K písmenu d) - § 103 odst. 6 stanoví, co může být předmětem činnosti centrálního depozitáře

K bodu 134 (§ 166):

Písmeno b) se zrušuje, protože povinnost mlčenlivosti podle § 117 nelze vztáhnout na právnickou osobu, ale pouze na fyzické osoby mající nějaký vztah k této osobě (vedoucí osoby, konkurzní správce aj.).

Účelem doplnění v písmenu c) je zajištění možnosti sankcionovat nesplnění informační povinnosti podle § 93 odst. 6.

K bodům 135 až 137 (§ 167, 168 a 170):

Písmeno b) se zrušuje, protože povinnost mlčenlivosti podle § 117 nelze vztáhnout na právnickou osobu, ale pouze na fyzické osoby mající nějaký vztah k této osobě (vedoucí osoby, konkurzní správce aj.).

K bodům 138 až 140 (§ 171 až 173a):

V souvislosti s novou úpravou veřejné nabídky a prospektu cenného papíru se upravují související sankční ustanovení.

K bodu 141 (§ 175):

Písmeno c) se zrušuje, protože povinnost mlčenlivosti podle § 117 nelze vztáhnout na právnickou osobu, ale pouze na fyzické osoby mající nějaký vztah k této osobě (vedoucí osoby, konkurzní správce aj.).

K bodu 142 (§ 176):

Písmeno d) se zrušuje, protože povinnost mlčenlivosti podle § 117 nelze vztáhnout na právnickou osobu, ale pouze na fyzické osoby mající nějaký vztah k této osobě (vedoucí osoby, konkurzní správce aj.).

K bodu 143 (§ 186a a 186b):

Nově se upravuje sankce za porušení povinnosti mlčenlivosti tak, aby byla v souladu se zněním § 117.

K bodům 144 a 145 (§ 187):

Upravují se sankce za porušení pravidel podle § 125 odst. 6 a dále se navrhuje podřídit činnost správce konkursní podstaty při vydávání majetku zákazníka státnímu dozoru, který vykonává podle zákona Komise pro cenné papíry.

Rozšíření oprávnění Komise pro cenné papíry k výkonu státního dozoru vyžaduje dále i doplnění výčtu správních deliktů.

K bodu 146 (§ 196 odst. 2 a 3):

K odst. 2: Jedná se o zdůraznění povinnosti Komise pro cenné papíry předávat informace Ministerstvu financí v jazyce, který vyžaduje Komise Evropských společenství, aby Ministerstvu financí nevznikala povinnost tyto informace překládat.

K odst. 3: Zde je stanovena obecná povinnost uveřejňovat informace na internetu podle tohoto zákona nejméně po dobu 3 let. Tato lhůta neplatí, pokud zákona požaduje lhůtu jinou (např. v případě uveřejnění prospektu).

K bodu 147 (§ 199):

Legislativně technická úprava související s úpravou § 115.

K bodům 148 (§ 199 odst. 2):

Konkrétnější úpravu náležitostí prospektu obsahuje nařízení Komise (ES) č. 809/2004 z 29. dubna 2004 „provádějící směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES s ohledem na údaje obsažené v prospektu a s ohledem na jeho formát, začlenění odkazů, uveřejnění prospektu a na jeho propagaci“ - *zatím chybí oficiální český překlad názvu!*

Vzhledem k tomu, že toto nařízení je přímo účinné i na území České republiky, bude zrušena vyhláška č. 263/2004 Sb., o minimálních náležitostech prospektu cenného papíru a užšího prospektu cenného papíru.

K bodu 149 (§ 199 odst. 2):

Doplňuje se zmocnění k vydání vyhlášky Komise pro cenné papíry, které vyplývá z transpozice směrnice Komise 2003/125/ES. Dosud chybělo zmocnění k vydání vyhlášky o poctivé prezentaci investičních doporučení a uveřejňování střetu zájmů, kterou předpokládá § 125 odst. 7 písm. c) a d).

K bodu 150 (§ 202 odst. 7 až 9):

K odst. 7:

Ustanovení má zajistit, aby emitenti cenných papírů, které budou vedeny v evidenci centrálního depozitáře, uzavřely s centrálním depozitářem smlouvu. Tím má dojít k odstranění současného bezesmluvního vztahu mezi emitentem a Střediskem pro cenné papíry. Ustanovení souvisí s novelou § 111 odstavce 1 a dále zajistí jednotné očíslování všech emisí cenných papírů podle mezinárodního číslování.

K odst. 8:

Jedná se o úpravu vyvedení evidence podílových listů, které vedou v současnosti osoby odlišné od Střediska cenných papírů před zánikem Střediska a vznikem centrálního depozitáře. Děje se tak na základě oznámení učiněného emitentem Středisku CP.

K odst. 9:

VARIANTA I:

Tento odstavec upravuje možnost vyvedení evidence podílových listů do samostatné evidence před vznikem centrálního depozitáře na základě výpisu z registru emitenta. Okamžikem vydání výpisu nemůže Středisko provádět na účtech žádné změny a okamžikem doručení výpisu vede pro emitenta evidenci jím pověřená osoba jako samostatnou evidenci.

VARIANTA II:

Tato varianta upravuje převod evidencí na základě smlouvy o převodu evidence uzavřené bezúplatně mezi Střediskem cenných papírů a osobou pověřenou emitentem k vedení samostatné evidence.

K bodu 151 (§ 202a):

Účelem je zdůraznění omezeného rozsahu služeb, které centrální depozitář poskytne účastníkům, kteří neuzavřeli smlouvu s účastníkem centrálního depozitáře. Dalším účelem je zdůraznění, že vedení evidence investičních nástrojů a vedení emise jsou službami, které centrální depozitář poskytuje vedle služeb převodních a informačních.

K bodu 152 (§ 204):

Upřesňuje se způsob informování Komise ES.

K článku II (přechodná ustanovení)

K bodu 1:

Zajišťuje, aby se náhrady nákladů za poskytované informace vztahovaly do vzniku centrálního depozitáře také na Středisko cenných papírů.

K bodu 2:

Konkrétnější úpravu náležitostí prospektu obsahuje nařízení Komise (ES) č. 809/2004 z 29. dubna 2004 „provádějící směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES s ohledem na údaje obsažené v prospektu a s ohledem na jeho formát, začlenění odkazů, uveřejnění prospektu a na jeho propagaci“ - *zatím chybí oficiální český překlad názvu!*

Vzhledem k tomu, že toto nařízení je přímo účinné i na území České republiky, bude zrušena vyhláška č. 263/2004 Sb., o minimálních náležitostech prospektu cenného papíru a užšího prospektu cenného papíru.

K části druhé (změna zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti)

K bodu 1 (§ 1a odst. 7):

Důvodem navrhované změny je vytvoření centrálního depozitáře jako nástupce Střediska cenných papírů. Dále je pojem "obchodník s cennými papíry" zaměněn za pojem „osoba s povolením k poskytování investičních služeb“, který zahrnuje i zahraniční osoby.

K bodu 2 (§ 2 odst. 8 a 9):

V souvislosti se stanovením pravidel pro poskytování finančních služeb na dálku se využívá možnost, daná směrnicí č. 91/308/EHS, v znění směrnice č. 2001/97/ES, a povoluje se za daných podmínek „převzetí“ identifikace, provedené jinou bankou. Dojde tak ke zjednodušení identifikace v případě těchto obchodů na dálku.

K bodu 3 (§ 2 odst. 10):

Technická změna v souvislosti se změnou v bodě 2.

K části třetí (změna zákona o veřejných dražbách)

Napравuje se věcný rozpor se zákonem č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu.

K části čtvrté (změna občanského zákoníku)

K bodu 1 (§ 52 odst. 1):

Touto právní úpravou dojde k rozšíření režimu části první hlavy páté i na spotřebitelské smlouvy, které nejsou upraveny v části osmé. Tzn., že dojde k odstranění neopodstatněného dvojího režimu spotřebitelských smluv (pro smlouvy, které jsou upravené v části osmé a smlouvy ostatní).

K bodu 2 (§ 52 odst. 1):

Na základě požadavku stanoveného ve Směrniciích EU je nutno pro zajištění lepší informovanosti spotřebitelů uvádět do právních předpisů, jimiž je transponována příslušná právní úprava do vnitrostátního právního řádu, odkaz na příslušnou právní úpravu EU. Jedná se o následující Směrnice:

- Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku;
- Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS a směrnic 97/7/ES a 98/27/ES;
- Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách;
- Směrnice Rady 85/577//EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory

- Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 94/47/ES ze dne 26. října 1994 o ochraně nabyvatelů ve vztahu k některým aspektům smluv o nabytí práva k užívání nemovitostí na časový úsek.

K bodu 3 (§ 52 odst. 3):

Jedná se o úpravu technického charakteru, která má zdůraznit, že spotřebitelem se rozumí fyzická osoba.

K bodu 4 (§ 53 odst. 1):

Jedná se o úpravu technického charakteru, která má za cíl sjednotit znění věty první a věty druhé uvedeného ustanovení, z níž vyplývá, že prostředky komunikace na dálku se rozumí „zejména neadresovaný tisk, adresovaný tisk“.

Další změna směřuje k tomu, že transpozice pojmu „prostředky komunikace na dálku“ v tomto případě není zcela správně provedena, jelikož část § 53 odst. 1 věty druhé občanského zákoníku („provozované podnikatelem, k jehož předmětu činnosti náleží poskytování jednoho nebo více prostředků komunikace na dálku“) má restriktivní charakter, a zužuje tedy okruh takovýchto prostředků, což neodpovídá textu čl. 2 písm. e) směrnice. Tato definice v sobě totiž zahrnuje definici provozovatele komunikačních prostředků na dálku směrnice, směrnice ale nevylučuje, že by mohly být použity prostředky komunikace na dálku, které nejsou provozovány podnikatelem.

K bodu 5 (§ 53 odst. 7):

V § 53 odst. 6 je upraveno právo spotřebitele odstoupit od smlouvy do 14 dnů od převzetí plnění. V souladu se Směrnicí Evropského Parlamentu a Rady 97/7/ES o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku je zdůrazněna skutečnost, že tak má být učiněno bez uvedení důvodu.

K bodu 6 (§ 53 odst. 9):

Na základě ustanovení § 53 odst. 6 je sice spotřebiteli přiznáno právo na odstoupení od smlouvy, dodavatelé však často spojují odstoupení od smlouvy se sjednáním smluvní pokuty pro takový případ. Vzhledem k tomu, že je tím obcházen smysl práva na odstoupení, neboť smluvní pokuta se mnohdy téměř rovná ceně za zboží nebo službu, je navrhováno doplnění § 53 o odstavec 9, které tomuto jednání zabraňuje.

K bodu 7 (§ 54 písm. a):

Jedná se o legislativně technickou změnu plynoucí z navrhované úpravy finančních smluv uzavíraných na dálku.

K bodu 8 (§ 54a až 54d):

Navrhovaná úprava implementuje ustanovení směrnice 2002/65/ES o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku zejména ve vztahu k poskytování bankovních služeb, úvěrových služeb a služeb platební povahy. Problematika smluv uzavíraných na dálku souvisí s rozvojem tzv. e-commerce a s ochranou spotřebitele jako slabší smluvní strany. V navrhované úpravě jsou dodavatelé jako silnější smluvní straně stanoveny některé povinnosti (zejména povinnost informovat spotřebitele) a spotřebiteli jsou přiznána práva (zejména právo na odstoupení). V budoucnu se předpokládá příprava zvláštního zákona upravující problematiku spotřebitelských smluv mimo občanský zákoník. Tato úprava však předpokládá přijetí nového občanského zákoníku, který je ve fázi příprav.

Navrhovaná právní úprava zajišťuje spotřebiteli při uzavírání smluv o finančních službách na dálku co největší informovanost, která mu umožní se řádně rozhodnout a dává mu

možnost od uvedených smluv ve stanovené lhůtě 14 dnů odstoupit. Dodavatel nesmí v uvedené lhůtě poskytovat spotřebiteli služby, pokud o to spotřebitel výslovně nepožádá – pak se ovšem tento spotřebitel zbavuje možnosti od smlouvy odstoupit. Uvedená úprava dále chrání spotřebitele před nevyžádanými službami, kde spotřebiteli z těchto nevyžádaných služeb nevznikají žádné povinnosti, zvláště povinnost platit. Pokud dodavatel neposkytne spotřebiteli všechny požadované informace, má spotřebitel možnost od smlouvy ve lhůtě 3 měsíců, kdy se o tomto porušení dozví, odstoupit. Speciální úprava se vztahuje na poskytování informací při uzavírání smlouvy o finančních službách pomocí telefonických přístrojů.

Smlouvou uzavřenou na dálku se rozumí jakákoliv smlouva o finančních službách uzavřená výhradně za použití prostředků dálkové komunikace, kdy nedochází k přímému kontaktu mezi dodavatelem služby a jejím spotřebitelem. Typickým příkladem jsou smlouvy uzavřené na základě návrhu smlouvy distribuovaného formou letáku nebo inzerátu, faxové nebo telefonické nabídky, prostřednictvím internetu apod. Účelem úpravy je zajistit ochranu spotřebitele – jeho informovanost, možnost odstoupení od některých smluv ve stanovené lhůtě, možnost obrany před nevyžádanými službami a další.

K jednotlivým ustanovením:

§ 54a:

V tomto paragrafu je vymezena působnost zákonné úpravy (bankovní, platební, úvěrové, pojistné a investiční služby) a jsou definovány základní pojmy předkládané úpravy (smlouva o finančních službách uzavíraná na dálku, provozovatel prostředku komunikace na dálku a trvalý nosič dat). Je zde rovněž vytvořena zákonná domněnka, že za smlouvy o finančních službách se považují všechny smlouvy uzavírané vyjmenovanými subjekty (pochopitelně se na ně vztahuje níže uvedená úprava jen v případě, že druhou smluvní stranou je spotřebitel a že jsou uzavírány na dálku) a úvěrové smlouvy. Z působnosti občanského zákona jsou vyjmuty pojistné smlouvy, které jsou upraveny ve zvláštním předpise. Rovněž je řešena působnost zákona v případě uzavření rámcové smlouvy a operací na základě ní poskytovaných a v případě uzavírání navazujících smluv.

Jedná se o implementaci především čl. 2 směrnice 2002/65/ES.

§54b:

V tomto paragrafu jsou stanoveny povinnosti dodavatele poskytnout spotřebiteli informace před uzavřením smlouvy o finančních službách uzavírané na dálku. Dodavatel je povinen mu poskytnout především (odst. 2 až 5):

- informace o dodavateli (zejména identifikace a kontaktní adresa dodavatele a případných osob jej zastupujících, informace o registraci dodavatele a dozorovém orgánu nad činností dodavatele),
- informace o poskytované finanční službě (zejména název a hlavní znaky služby a výpočet celkové ceny za poskytnutou službu, včetně upozornění na případná rizika, daň placené spotřebitelem a dodatečné náklady za použití prostředku komunikace na dálku),
- informace o uzavírané smlouvě (zejména informace o právu na odstoupení od smlouvy, o rozhodném právu smlouvy, o jazyku smlouvy a o minimální době trvání smlouvy),
- informace o možných mimosmluvních náhradách (zejména informace o mimosoudním vyřizování stížností spotřebitelů a o garančních fondech).

Dále je upraveno poskytování informací v případě telefonní komunikace (odst. 10), nutnost předat informace v tištěné podobě (odst. 8 a 9), možnost změnit prostředek komunikace na dálku (odst. 11) a právo odstoupit od smlouvy v případě nepravdivých nebo neúplných informací (odst. 12).

Jedná se o implementaci především čl. 3 až 5 a čl. 11 směrnice 2002/65/ES.

§54c:

V tomto paragrafu je upraveno právo spotřebitele odstoupit od smlouvy o finančních službách uzavírané na dálku ve lhůtě 14 dnů ode dne uzavření smlouvy (nebo ode dne poskytnutí informací v tištěné podobě, pokud k tomu dojde po uzavření smlouvy). Právo na odstoupení se neuplatní zejména u smluv týkajících se devizových prostředků a investičních nástrojů a u smluv, kde obě smluvní strany plnily na výslovnou žádost spotřebitele před uplynutím lhůty k uplatnění práva na odstoupení (odst. 2). Dále je upravena povinnost smluvních stran vrátit si poskytnuté prostředky, s výjimkou částky za služby již poskytnuté (odst. 6 až 9). Rovněž je upraveno zrušení smlouvy spojené se smlouvou o finančních službách uzavírané na dálku v případě odstoupení spotřebitele od této smlouvy (odst. 4).

Jedná se o implementaci čl. 6 a 7 směrnice 2002/65/ES.

§54d:

V tomto paragrafu jsou upraveny ostatní otázky související s úpravou smluv o finančních službách uzavíraných na dálku, zejména použití kterých prostředků na dálku je podmíněno předchozím souhlasem spotřebitele (odst. 1 až 3), úprava nevyžádaných služeb (odst. 4), odkaz na úpravu neplatných ustanovení (odst. 5), nemožnost spotřebitele vzdát se přiznaných práv (odst. 6), povinnost provozovatelů prostředků komunikace na dálku (odst. 7) a úprava působnosti úpravy smluv o finančních službách uzavíraných na dálku, kterou se musí řídit všichni dodavatelé se sídlem na území České republiky (odst. 8).

K bodu 9 (§ 57 odst. 1):

V § 57 odst. 1 je navrhováno prodloužit lhůtu pro odstoupení od smlouvy ze 7 dnů na 14 dnů, neboť tato lhůta je nedostatečná k tomu, aby projev vůle spotřebitele odstoupit od smlouvy byl doručen druhé smluvní straně – dodavateli.

K části páté (změna zákona o bankách)

V této části navrhovaného zákona je upravena povinnost bank řídit se úpravou smluv o finančních službách uzavíraných na dálku při poskytování svých služeb.

K části šesté (změna zákona o spořitelních a úvěrních družstvech)

V této části navrhovaného zákona je upravena povinnost spořitelních a úvěrních družstev (tzv. družstevních záložen neboli kampeliček) řídit se úpravou smluv o finančních službách uzavíraných na dálku při poskytování svých služeb.

K části sedmé (změna zákona o některých podmínkách sjednávání spotřebitelského úvěru)

V této části navrhovaného zákona je upravena povinnost řídit se úpravou smluv o finančních službách uzavíraných na dálku v případě sjednávání spotřebitelského úvěru.

K části osmé (změna zákona o stavebním spoření a o státní podpoře stavebního spoření)

V této části navrhovaného zákona je upravena povinnost stavebních spořitelů řídit se úpravou smluv o finančních službách uzavíraných na dálku při poskytování svých služeb.

K části deváté (změna zákona o penzijním připojištění se státním příspěvkem)

V této části navrhovaného zákona je upravena povinnost řídit se úpravou smluv o finančních službách uzavíraných na dálku.

K části desáté (změna zákona o Komisi pro cenné papíry)

K bodu 1 (§ 8 odst. 1):

V souladu článkem 21 směrnice o prospektu se rozšiřují oprávnění KCP v případě veřejné nabídky cenných papírů nebo přijetí cenného papíru k obchodování na regulovaném trhu.

K bodu 2 (§ 13 odst. 1):

V souladu se směrnicí o prospektu povede KCP dva nové seznamy:

1. schválených prospektů cenného papíru (Čl. 14 odst. 4 směrnice o prospektu)
2. obchodních společností a fyzických osob považovaných za kvalifikované investory (Čl. 2 odst. 3 směrnice o prospektu)

K části jedenácté (změna zákona o auditorech)

V souladu článkem 21 směrnice o prospektu se upravuje prolomení principu mlčenlivosti auditorů ve vztahu ke Komisi pro cenné papíry. Tato úprava navazuje na návrh změny zákona o Komisi pro cenné papíry, kde se nově upravují oprávnění KCP v případě veřejné nabídky cenných papírů nebo přijetí cenného papíru k obchodování na regulovaném trhu.

K části dvanácté (účinnost)

Účinnost.